

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem tř. 1. máje 97/25, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2019, č. j. 584118/19/2601-80541-507338, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 2. 8. 2019, č. j. 59 Af 27/2019 - 14,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností ze dne 2. 9. 2019 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení napadeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud odmítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2019, č. j. 584118/19/2601-80541-507338. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl námitky stěžovatele proti rozhodnutí o odkladu a zastavení daňové exekuce. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba byla opožděná. Část napadeného rozhodnutí, kterou žalovaný rozhodl o odkladu daňové exekuce, nadto představuje rozhodnutí předběžné povahy, které je ze soudního přezkumu vyloučeno.

[2] Dle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí... Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout*. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty*.

[3] Napadené usnesení bylo stěžovateli doručováno prostřednictvím držitele poštovní licence. Jelikož stěžovatel nebyl při doručování dne 6. 8. 2019 zastižen, byla mu téhož dne

zanechána výzva k vyzvednutí zásilky. Stěžovatel si zásilku nevyzvedl, napadené usnesení mu tedy bylo v souladu s § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. doručeno fikcí v pátek dne 16. 8. 2019. O lhůtě pro podání kasační stížnosti byl stěžovatel v napadeném usnesení řádně poučen. Lhůta pro podání kasační stížnosti uplynula v pátek dne 30. 8. 2019.

[4] Stěžovatel podal kasační stížnost e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu dne 2. 9. 2019. Toto podání potvrdil písemným podáním stejného obsahu, které bylo datováno stejným dnem. Přímo na obálce stěžovatel vyznačil, že se jedná o originál kasační stížnosti ze dne 2. 9. 2019. Nejvyššímu správnímu soudu tudíž nevznikla pochybnost o tom, že kasační stížnost byla podána právě tohoto dne, a tedy po marném uplynutí zákonné lhůty k podání kasační stížnosti.

[5] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť byla podána opožděně.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. října 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu

